

ЧАСОПISУ “НАРОДОЗНАВСТВО” ВИПОВНИЛОСЯ 10 РОКІВ

Всеукраїнська фольклорно-етнографічна щомісячна газета заснована в Києві 29 жовтня 1993 року, хоча перше число побачило світ у липні в Малинській друкарні на Житомирщині з девізом “Для спраглих”. Засновник, головний редактор – член Національної спілки письменників України, старший науковий співробітник, завідувач відділу фольклористики Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології імені Максима Рильського Національної академії наук України Микола Костьович Дмитренко.

Основний напрям публікацій – висвітлення традиційної народної культури українців від давнини до сучасності. Газета має науково-популярний, просвітницький характер. Тематичні рубрики розкривають актуальні пізнавальні проблеми українознавства: “Народознавці”, “Студії”, “Символи”, “Обряди, звичаї”, “Урок”, “Ремесла, промисли”, “Цікава планета”, “Ріднокрай”, “Намісто”, “Собор душі” тощо. Серед авторів часопису – відомі науковці, письменники, вчителі, бібліотекарі. Зокрема, читачам пам’ятні публікації академіка Мирослава Стельмаховича (нині покійного), фольклористів та етнографів Ганни Скрипник, Володимира Качкана, Василя Скуратівського, Віктора Чабаненка, Петра Будівського, Лідії Орел, Анатолія Пономарьова, Галини Лозко, Олексія Вертія, Людмили Іваннікової, Надії Пазяк, Оксани Шалак, Світлани Козяр, Василя Балущка, Оксани Кузьменко та ін. Видрукувано шістдесят п’ять чисел часопису. “Народознавство” надходить до основних бібліотек нашої держави, до бібліотек навчальних закладів України (зокрема до педагогічних коледжів та училищ – наших активних симпатиків). Комплект часопису є в бібліотеці Конгресу США.

З 1994 року при редакції газети діє видавництво “Народознавство” (директор, головний редактор – М. К. Дмитренко). Опубліковано близько п’ятдесяти книг, брошур загальним накладом майже півмільйона примірників. З-поміж видань найвагоміші: М. Дмитренко, Л. Іваннікова, О. Шалак та ін. “Українські символи” (1994), навчально-методичний посібник для вчителів, вихователів “Уроки з народознавства” (1995), М. Дмитренко, Г. Дмитренко. “Як писати твори: Навчально-методичний посібник” (два видання: 1996, 1997), “Загадки з математики для малят” (два видання: 1997, 2001), “Синівська молитва: Антологія віршів та пісень про матір” (1997), “Словник символів” / за редакцією М. Дмитренка, О. Потапенка (1997), Г. Танцюра. “Весілля в селі Зятківцях” (1998; 800 пісень – тексти й мелодії; 144 зразки інструментальної народної музики), Г. Красікова, О. Павленко. “Хрестоматія з музики: для 5–6 класів” (1999), М. Дмитренко. “Українська фольклористика: Історія, теорія, практика” (2001), Ю. Дмитренко. “Студії з філології” (2001).

2000 року засновано п’ятдесятитомну подарункову серію “Народна творчість”, що містить книги малого формату (вийшли: “Прислів’я та приказки”, “Народні повір’я”, “Народний сонник”, “Народні загадки”, “Народні байки”).

2002 року видано серію оригінальних навчальних посібників нового покоління, рекомендованих Міністерством освіти і науки України: Г. Дмитренко, Ю. Росоха. “Українська мова” (для учнів 5-х – 9-х класів).

Видрукувано також декілька збірок поезії: Миколи Дмитренка “Мандрівник”, “Материк і море”, Юлії Дмитренко “Піду до зірок”, “Небо душі”, “Білокрила дорога”, Петра Поліщука “Любосвіт”, Павла Ткачука “Коли в серці любов”, Івана Притики “Чорнобиль” та ін.

З-поміж українських видань часопис “Народознавство” посідає осібне місце, має власне обличчя, доброзичливу оптимістичну ауру. Разом із такими журналами, як “Народна творчість та етнографія”, “Народознавчі зошити”, “Берегиня”, “Родовід”, “Українська культура”, “Народознавство” популяризує знання про Україну та українців, традиційну народну культуру, послідовно утверджує українську національну ідею.

У зв’язку з ювілеєм часопису Київський міський голова Олександр Омельченко нагородив головного редактора Миколу Дмитренка “Почесною грамотою” із врученням нагрудного знака та годинника. У грамоті відзначено: “За вагомий особистий внесок у дослідження та пропаганду народної традиційної культури, високий професіоналізм. 17 листопада 2003 р.”

Нагороди також отримали творчі працівники редакції – Олександр Ващенко та Петро Лантух (світлина останнього, доречно згадати, публікувалися і в журналі “Народна творчість та

етнографія”).

ІМФЕ